

Näyte 31: Morsiamen itkuvirsi kuljettaessa, saneltuna (Suojärvi, Korpiselkä)

Haastattelija: Pyydettiinkö emännältä... isännältä... varmaan sit lapsiltakin...?

Haastateltava: Ei kun tuota hyö yleensä niinkun emännän ne tavallisesti vierail ihmisil itkivät, ei hyö isännäl itkettykä. Ne sanottih ku vai et...

Armahas hyväzenj annella mitä tahto

Nyt on nämä viimeset päiväset miula eletävinä, imbi-ihosil oltavina

Ja tulgua kurjasen iččeni kuččumin... siitä miun läylemäizeni lähtiäisii

Sinne häih pyysivät tulemaa ja kuka mitäki itki.

Ei ne kaikki vieraat oltu samanlaiset. Sanotaan, jotta jokaine itköö omaa kuollutta oman mielesä jälkeen. Niin siinäki, minkälainen ihminen oli ja mitä tarkotusta ne oli, ne oli kaikki erilaista.

Haastattelija: Kumpiko itki, tämä itkettäjä vai morsian?

Haastateltava: Morsian pani vain huivin silmilleen, niinkun se laitettiin, yks kolkka näin ympäri päästä ja sitten se silmil ja se päissärsäkki eli itkettäjä, ne luki ne sanat, ja morsian ei mitään muuta kuin itki vaan siinä vierellä.

Sanasto:

imbi-ihosil – viit. tyttöyteen, 'tyttönä ollessa'

läylemäizeni – viit. antilaaseen; tuskainen

päissärsäkki – morsiamen itkettäjä

Metatiedot:

Tekijä: Haastattelijana AK, haastateltavana ET

Omistaja: Kansanperinteen arkisto

Käyttöehto: Muu käyttöehto: Äänitettä ei saa luovuttaa edelleen, muokata tai äänitteen sisältöä julkaista sitaattioikeutta laajemmassa määrin.

Äänitettä koskevat arkiston käytösäännöt <https://sites.tuni.fi/kansanperinne/tilaukset/arkiston-saannot/>

Ladattavuus: Ei

Lähde: Kansanperinteen arkisto, Tampereen yliopisto, Kper AK/1021_25